

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoP/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420205507
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4420205507.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v právnej veci navrhovateľky: X. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX B. Z., X. XXXX/X, zastúpenej Q. X., bytom XXX XX B. Z., X. XXXX/X, proti otcovi: Y. X., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX B. Z., O.. P. XXXX/XX, o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 5Pc/15/2020-79 zo dňa 08.06.2021 takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/219/2008-13 zo dňa 8.9.2008 tak, že počnúc dňom 15.12.2020 zvýšil vyživovaciu povinnosť otca voči navrhovateľke zo sumy 50 eur mesačne na sumu 80 eur mesačne, ktoré výživné je povinný platiť navrhovateľke vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca. Zároveň rozhodol, že zročné výživné za obdobie od 15.12.2020 do 31.5.2021 vo výške 165 eur je odporca povinný platiť navrhovateľke v splátkach po 15 eur mesačne spolu s bežným výživným až do vyrovnania počnúc prvou splátkou nasledujúcou po právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas. Vo zvyšku súd návrh zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Tento rozsudok súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 63 ods. 1,2, § 65 ods. 3, § 75 ods. 1,2 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine, § 2 ods. 1 a § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že navrhovateľka - plnoletá dcéra - sa domáhala, aby súd zmenil rozsudok tunajšieho č. k. 7P/219/2008-13 zo dňa 8.9.2008 tak, že počnúc dňom podania návrhu sa zvýši vyživovacia povinnosť otca zo sumy 50 eur mesačne na sumu 150 eur mesačne. Návrh odôvodnila tým, že je študentkou X. ročníka vysokej školy, od pôvodného určenia výživného sa jej náklady na stravu, ošatenie, bývanie atď. podstatne zvýšili a tieto vyčísliła sumou 270 eur - náklady na stravu a štúdium približne 100 eur, náklady na školné (jednorazový vstupný poplatok) 5 eur, hygienické potreby približne 20 eur mesačne, výdavky na lieky cca 100 eur mesačne). Uviedla, že popri štúdiu si privyrába formou študentských brigád, má uzavretú dohodu o brigádnickej práci študenta, pričom si privyrába výučbou H. v X. s príjmom cca 100 eur mesačne. Matka je zamestnaná v G. ako C. s príjmom cca 1.200 eur, z ktorého platí odvody vo výške 400 eur. Poberá však aj rodinné prídavky z G. na dcéru vo výške 130 eur a aj na U. vo výške 25,50 eura. Otec má podľa navrhovateľky príjem cca 800 až 900 eur. Od určenia výživného došlo preukázateľne k zmene pomerov, a tak žiadala doterajšie výživné zvýšiť. Otec vo vyjadrení k návrhu uviedol, že by platil vyššie výživné, avšak nemá z čoho. V zamestnaní

dosahuje v čistom mesačne od 750 eur do 850 eur, je ženatý, manželka pracuje na polovičný úväzok a má ešte ďalšie tri maloleté deti vo veku XX, XX a XX rokov. Navyše spláca hypotekárny úver po cca 240 eur mesačne, náklady na bývanie má cca 240 eur mesačne + náklady na plyn a elektrinu. Matka navrhovateľky ako jej zástupkyňa uviedla, že z jej príjmu platí 400 eur H. a 80 eur nejakému J., platí nájomné 105 eur + náklady na plyn a elektriku, náklady na stravu vyčíslila na sumu 309,51 eura a na lieky 150 eur. Navrhovateľka v súčasnosti študuje už na druhej vysokej škole, pričom na prvej prestala študovať, pretože ju neukončila.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní konštatoval, že rozsudkom č. k. 7P/219/2008-13 zo dňa 8.9.2008 bola súdom schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej mal otec platiť výživné na v tom čase ešte maloletú navrhovateľku vo výške 50 eur mesačne. Navrhovateľka potvrdením o návšteve školy z XX.X.XXXX preukázala, že v čase podania návrhu bola študentkou K. K. D. B.. Býva v jednej domácnosti s matkou. Pravidelné mesačné výdavky na stravu, štúdium, lieky, hygienické potreby sú podľa navrhovateľky vo výške 270 eur mesačne. Otec by chcel platiť viac, ale nemá z čoho, pretože má ďalšie tri deti, hypotéku a je v rozvodovom konaní. Súd zistil, že pôvodné pomery, za ktorých bola určená vyživovacia povinnosť vo výške 50 eur, sa na strane navrhovateľky zmenili. Výdavky navrhovateľky, ktorá je teraz študentkou vysokej školy, a to či už na jej štúdium a aj na jej liečbu, sú vyššie, než aké boli pri určení výživného v roku 2008. Podľa vyjadrenia matky a aj podľa predložených dokladov má matka príjem cca 1.190 eur mesačne, z čoho odvedy sú vo výške 400 eur, a jej čistý príjem teda predstavuje cca 800 eur + rodinné prídavky 130 eur mesačne z G. a cca 25 eur mesačne zo U.. Súd mal za preukázané, že navrhovateľka si ako študentka privyrába a zarobí si cca 100 eur za mesiac. Matka si voči nej plní vyživovaciu povinnosť, lebo financuje ich bývanie a služby spojené s bývaním, ďalej zabezpečuje stravu, ošatenie, hygienické potreby, lieky a platí školské výdavky. Výživné v sume 50 eur mesačne, ktoré platí otec, je podľa názoru súdu nepostačujúce. Otec nespochybnil, že sa výdavky navrhovateľky zvýšili, no platenie vyššej sumy mu nedovoľuje jeho príjem a jeho ďalšie vyživovacie povinnosti.

4. Súd prijal záver, že výdavky navrhovateľky sa už len uplynutím času od roku 2008 nepochybne zvýšili minimálne na navrhovateľkou prezentovaných 270 eur mesačne. Navrhovateľka má mesačný príjem z brigád cca 100 eur, jej matka má čistý príjem cca 800 eur a dostáva aj rodinné prídavky na navrhovateľku cca 155 eur. Otec má čistý príjem cca 800 eur mesačne. Rodičia sú povinní prispievať na výživu ich detí, každý však podľa jeho možností a schopností. Na zvýšených nákladoch navrhovateľky by sa mal otec podieľať vyššou sumou než 50 eur, ale súd zohľadnil to, že okrem navrhovateľky má ďalšie tri maloleté deti, t. j. ďalšie tri vyživovacie povinnosti, pričom matka navrhovateľky s takmer rovnakým príjmom má len jednu vyživovaciu povinnosť, t. j. v súčasnosti sú jej možnosti prispievať na výživu navrhovateľky väčšie. Okrem toho aj samotná navrhovateľka má vlastný príjem z brigád vo výške 100 eur mesačne. Súd tiež zohľadnil skutočnosť, že navrhovateľka študuje už na druhej škole, pričom prvú nedokončila. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd zvýšil počnúc dňom podania návrhu na súd vyživovaciu povinnosť otca voči navrhovateľke na sumu 80 eur a zároveň rozhodol o zročnom výživnom za obdobie od 15.12.2020 do 31.5.2021 vo výške 165 eur s možnosťou splátok splatných spolu s bežným výživným. Vo zvyšku uplatneného návrhu nad sumu 80 eur mesačne súd návrh zamietol.

5. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, ktorá uviedla, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal s jej návrhom na zvýšenie výživného a skôr bral do úvahy problémy na strane otca, jeho ďalšie vyživovacie povinnosti, splácanie úveru atď., pričom výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Mal pritom zohľadniť z pohľadu potrieb navrhovateľky najmä jej vek, návštevu školského zariadenia, jej mimoškolské aktivity, jej kultúrne, rekreačné a iné záujmy a potreby a aj to, že sa snaží privyrábať vyučovaním H. Y.. Žiadala jej návrhu vyhovieť a výživné zvýšiť na sumu 150 eur mesačne.

6. Otec sa k odvolaniu navrhovateľky nevyjadril.

7. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“ v spojení s § 2 ods. 1 CMP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nutnosti doplniť alebo zopakovať dokazovanie, prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutom zamietajúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania vecne správny. Preto tento rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Rozsudok vo výroku o zvýšení výživného a o zročnom výživnom nadobudol pre absenciu

odvolania otca právoplatnosť. Aj keď otec rozsudok fakticky neprevzal, tento mu bol doručený v súlade s ustanovením § 111 ods. 2,3 CSP a § 31a ods. 9,10 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákona o e-Governmente).

8. Odvolací súd zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v danom prípade stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie ako aj s jeho odôvodnením, pretože súd urobil správny právny záver a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ním citovanými ustanoveniami Zákona o rodine. Vzhľadom na to k správne odôvodneniu napadnutého rozsudku dodáva na dôvažok nasledovné:

9. Ustanovenie § 28 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine uvádza, že súčasťou rodičovských práv a povinností je najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj detí. Obaja rodičia majú k dieťaťu zákonnú vyživovaciu povinnosť, a preto pri svojom životnom smerovaní musia robiť všetko pre to, aby v rámci zodpovednosti za všestranný vývoj svojho dieťaťa dokázali uspokojovať všetky jeho základné životné potreby, t. j. nielen fyzické potreby ale aj potreby duševné. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine). Odôvodnené potreby navrhovateľky sa evidentne od r. 2008 zvýšili a výživné v doteraz určenej výške spolu s vyživovacou povinnosťou matky podľa jej možností a schopností s prihliadnutím na príjem samotnej navrhovateľky a aj na rodinné prídavky nemôže postačovať na jej výživu v širšom slova zmysle. Je zrejmé, že od poslednej úpravy výživného v roku 2008 nastala podstatná zmena pomerov, pretože navrhovateľka študuje na vysokej škole, v súvislosti s čím má náklady navrhovateľkou opísané. Matke nepribudla žiadna vyživovacia povinnosť, zatiaľ čo otec má novú rodinu a ďalšie tri vyživovacie povinnosti. Tieto skutočnosti podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie dostatočne a opodstatnene zhodnotil vo vzájomnej súvislosti, keďže na jednej strane konštatoval odôvodnené potreby navrhovateľky a na strane druhej možnosti a schopnosti otca, a to s prihliadnutím aj na možnosti a schopnosti matky navrhovateľky, ktorá je tiež povinná ju vyživovať do času, kým sama nebude schopná sa živiť. Odvolací súd urobil záver, že odôvodnenie napadnutého rozsudku dáva odpoveď na všetky právne významné skutočnosti, ktoré boli podstatné pre rozhodnutie o návrhu na zvýšenie výživného, t. j. na zmenu rozsudku, ktorým bolo stanovené pôvodné výživné. Suma, o ktorú súd výživné zvýšil, zodpovedá možnostiam a schopnostiam otca na báze opodstatnenosti návrhu navrhovateľky, ktorá je stále odkázaná na výživu svojich rodičov.

10. Za takejto situácie sa odvolací súd nestotožnil s vyššie opísanými dôvodmi odvolania navrhovateľky. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie z vykonaných dôkazov správne zistil skutkový stav a vyvodil z neho aj správny právny záver. Odvolanie navrhovateľky preto odvolací súd posúdil ako neopodstatnené a napadnutý rozsudok v zamietajúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pričom v podrobnostiach poukazuje na jeho odôvodnenie.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).